

Visbeidzot, princips, ka apzīmējumu daļas, kurām nav atšķirtspējas, nevar būt pamats sajaukšanas iespējai, izpaužoties arī Tiesas judikatūrā, atbilstoši kurai kombinētas preču zīmes aprakstošu daļu sabiedrībā vispārīgi neuzskatot par atšķirtspējīgu vai dominējošu saliktas preču zīmes kopējā iespaida īpašību.

(¹) OV 2009, L 78, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2012.gada 25. oktobra spriedumu lietā T-161/06 *Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater*/Eiropas Komisija 2012. gada 24. decembrī iesniedza *Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater*

(Lieta C-615/12 P)

(2013/C 63/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater* (pārstāvis — H. Karl, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-161/06 un Tiesai pieņemt nolēmumu šajā lietā;

— pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam norāda uz procesuālo normu pārkāpumu, kā rezultātā prasība tikusi noraidīta kā nepieņemama, un līdz ar to ir tikušas aizskartas prasītājas intereses, kā arī uz Savienības tiesību pārkāpumu Vispārējā tiesā.

Vispārējā tiesa savā nolēmumā prasību esot noraidījusi kā nepieņemamu, jo tā neesot bijusi pietiekami juridiski pamatota un tādējādi neatbilstot Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam. Tas neatbilstot faktiskajai situācijai. Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta normas esot tikušas piemērotas patvaļīgi un pretēji to mērķim.

Vispārējā tiesa turklāt vispār neesot ņēmusi vērā plašākos paskaidrojumus prasītājas replikā, kā arī tās apsvērumos ietvertos argumentus par iebildi sakarā ar nepieņemamību attie-

cībā uz pamatotību atbilstoši 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, vai arī ņēmusi to vērā tikai, lai argumentētu trūkumus, un tādējādi pretrunā procesuālajām normām un, ignorējot jebkādos argumentus, noraidījusi lūgumu prasību atzīt par pieņemamu.

Vispārējā tiesa, pieņemot lēmumu prasību noraidīt kā nepieņemamu, esot pieņēmusi nolēmumu, kuru šādā pašā veidā varēja pieņemt un pārsūdzēt jau 2007. gadā, un tādējādi tā ir pārkāpusi jebkādas paredzamības, pārskatāmības un efektivitātes principus. Tādējādi nav notikusi taisnīga un līdzsvarota tiesveidība.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 2. janvārī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) — *Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA/Ziegler France SA, Montgomery Transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja, Société Groupama Transport*

(Lieta C-1/13)

(2013/C 63/22)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas dalībnieki

Prasītājas: *Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA*

Atbildētājas: *Ziegler France SA, Montgomery Transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja, Société Groupama Transport*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (¹) 27. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesas, kurā pirmajā celta prasība, jurisdikcija ir konstatēta tādēļ, ka vai nu neviens no lietas dalībniekiem nav izvirzījis argumentu par tās jurisdikcijas neesamību, vai nu šī tiesa ar nepārsūdzamu lēmumu ir atzinusi savu jurisdikciju neatkarīgi no tās iemesla, tostarp tādēļ, ka ir izsmelti visi tiesību aizsardzības līdzekļi?

(¹) OV 2001, L 12, 1. lpp.